

Dzień 2 W przestrzeni kosmicznej

Wyjaśnianie pojęcia Układ Słoneczny - zdjęcie, karta pracy, cz.3, nr 70

Dziecko ogląda obrazek przedstawiający Układ Słoneczny. Rodzic tłumaczy czym jest Układ Słoneczny. Układ Słoneczny to Słońce i osiem krążących wokół niego planet. Dziecko czyta nazwy planet, następnie rodzic opowiada, która planeta jest największa (Jowisz), która najmniejsza (Merkury), która znajduje się blisko Ziemi (Wenus), a która jest na samym końcu Układu Słonecznego (Neptun).

To co dziecko zobaczyło na ilustracji proszę również pokazać na krótkim filmie edukacyjnym dla dzieci link poniżej:

<https://www.youtube.com/watch?v=Aug7FRYvIHU>

- Karta pracy, cz. 3, nr 70.
- Posłuchaj jeszcze raz nazw planet - Rodzic czyta.
- Powiedz, jak nazywa się pierwsza, druga, trzecia... ósma planeta, licząc od Słońca.

Rozmowa na temat kosmosu.

Co to jest kosmos – animacja edukacyjna 2 min

<https://www.youtube.com/watch?v=ahkKIg8NVS0>

Dziecko ogląda zdjęcie kosmosu. Opisuje obrazek. Rodzic pyta: *Co to jest kosmos?* Dziecko zastanawia się nad pytaniem i odpowiada na podstawie własnych przemyśleń.

Kosmos to olbrzymia przestrzeń, która nas otacza; inaczej zwana wszechświatem.

Dziecko dzieli słowo kosmos na sylaby (5-latki) lub na głoski (6-latki). Układa z liter wyraz kosmos (z tych kartoników co macie w kopertach).

Podróż do kosmosu: <https://www.youtube.com/watch?v=GbbUK3b175M>

Zabawa ruchowa – „Wyprawa w kosmos”:

<https://www.youtube.com/watch?v=p9rrk0lcaBw>

Sluchanie opowiadania Schima Schimmela *Dzieci Ziemi*.

Gdzieś w najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży cudownie błękitny świat. Z daleka wygląda on jak prześliczna, niebiesko-biała, zamglona marmurowa kula. Ale im bardziej się zbliżamy, tym więcej widzimy kolorów – czerwienie, brązy, żółcie i wszystkie odcienie zieleni. Jest wiele światów unoszących się w przestrzeni, ale ten świat jest szczególny. To nie jest zwykły świat. Są bowiem na nim zwierzęta. Miliardy zwierząt. Więcej zwierząt niż wszystkich gwiazd, które mrugają z nocnego nieba.

A wszystkie owe zwierzęta są dziećmi tego świata. Ponieważ ten świat jest ich Matką. My zaś nazywamy go Matką Ziemią. Zwierzęta nie są same na Matce Ziemi. Żyją tu również ludzie. Miliardy ludzi. Jest ich więcej niż gwiazd, które mrugają z nocnego nieba. Oni także są dziećmi Matki Ziemi. Tak więc zwierzęta i ludzie, i Matka Ziemia – to jedna wielka rodzina. I bawią

się tu delfiny. I śpiewają ptaki. I tańczą gazy. I żyją ludzie.

W najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży rodzina Matki Ziemi. I zwierzęta pamiętają.

One pamiętają Matkę Ziemię z czasów, zanim pojawili się na niej ludzie.
Pamiętają czas, gdy lasy były gęste, bujne i zielone. Gdy oceany i rzeki, i jeziora były przejrzyste
i krystalicznie czyste. Gdy niebo było jasne i tak błękitne.
Zwierzęta pamiętają też chwile, kiedy ujrzały pierwszych ludzi.
Na początku zaledwie kilku. Ale potem coraz więcej i więcej, aż ludzie rozeszli się po całej
Matce Ziemi.
Mimo to nadal zwierząt było więcej niż ludzi. I ludzie dzielili się Matką Ziemią ze
zwierzętami.
Jeszcze pamiętali, że zwierzęta są ich siostrami i braćmi.
Jeszcze pamiętali, że stanowią część jednej wielkiej rodziny. I zwierzęta, i ludzie – to oczy
i uszy, i serce Matki Ziemi. Więc kiedy bawiły się delfiny, bawiła się Matka Ziemia. Kiedy
śpiewały
ptaki, Matka Ziemia śpiewała. Kiedy tańczyły gazy, Matka Ziemia tańczyła. A kiedy ludzie
kochali, kochała i Matka Ziemia.
Mijały lata, rodzili się ludzie. Coraz więcej i więcej, i więcej. Aż wreszcie ludzi było więcej niż
zwierząt. I ludzie zapomnieli. Zapomnieli dzielić się ze zwierzętami ziemią i wodą, i niebem
Matki
Ziemi. Zapomnieli, że zwierzęta to ich siostry i bracia. Zapomnieli, że wszyscy są częścią
jednej
wielkiej rodziny Matki Ziemi. Ludzie zapomnieli. Ale zwierzęta pamiętały. Wiedziały, że
kiedyś
będą musiały ludziom o tym przypomnieć.
I teraz każdego dnia nasze siostry i bracia przypominają. Bo kiedy bawią się delfiny, ludzie
pamiętają. Kiedy śpiewają ptaki, także pamiętają. Kiedy tańczą gazy, także pamiętają.
A kiedy ludzie będą pamiętać, będą też kochać.

- Rozmowa na temat opowiadania.

Wypowiedzi dziecka na temat wyglądu Ziemi, jej mieszkańców, ich postępowania.

- Słuchanie piosenki Ziemia – zielona wyspa
<https://www.youtube.com/watch?v=-ZQInkXpcCA>

Chętne dzieci proszę by nauczyły się słów i melodii piosenki

I. Nie warto mieszkać na Marsie,
nie warto mieszkać na Wenus.
Na Ziemi jest życie ciekawsze,
powtarzam to każdemu.
Ref.: Bo Ziemia to wyspa,
to wyspa zielona
wśród innych dalekich planet.
To dom jest dla ludzi,
dla ludzi i zwierząt,
więc musi być bardzo zadbany.
Chcę poznać życie delfinów
i wiedzieć, co piszczy w trawie.
Zachwycać się lotem motyla
i z kotem móc się pobawić.
Ref.: Bo Ziemia to wyspa, ...
III. Posadźmy kwiatów tysiące,

*posadźmy krzewy i drzewa.
Niech z nieba uśmiecha się Słońce,
pozwólmy ptakom śpiewać.*

Ref.: *Bo Ziemia to wyspa, ...*

• Rozmowa na temat tekstu piosenki, wypowiedzi dziecka o tym, co można spotkać na Ziemi, dlaczego powinniśmy o nią dbać i co można zrobić, aby była jeszcze piękniejsza.

Zabawy na świeżym powietrzu – jeżeli pozwoli pogoda.

- Karta pracy, cz. 3, nr 71.
 - Odwzoruj rysunki rakiety i ufoludka.
 - Rysuj po śladzie, nie odrywając kredki od kartki.
- Ćwiczenia słuchowe *Co to za dźwięki?*

Metalowe przedmioty.

Rozpoznawanie odgłosów wydawanych przez poruszanie metalowymi przedmiotami, np.: monetami, łyżkami, pokrywkami, kluczami.

odwzorowywanie, koordynacja wzrokowo-ruchowa 71 (karta pracy)

odwzoruj rysunki rakiety i ufoludka.

Rysuj po śladzie, nie odrywając kredki od kartki.

- Próba instrumentacji refrenu piosenki *Ziemia – zielona wyspa* z wykorzystaniem metalowych przedmiotów. Zachęcanie dziecka do wspólnego śpiewania.
- Budowanie przez dziecko stacji kosmicznych z różnorodnych klocków; wymyślanie im nazw. Dzielenie tych nazw na głoski i na sylaby.

Jeżeli siły Wam dzisiaj pozwolą to robicie pracę w zielonych książeczkach – Litery i liczby – str. 58 i 59. W środę str. 60 i 61. Pamiętaj o dowolnej zabawie .